

Sygn. akt II CSK 704/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa M.J. i M.J.

przeciwko Portowi Lotniczemu [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.

z dnia 7 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów łączną kwotę
2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych z tytułu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2017 r. Sąd Apelacyjny w P. oddalił apelację pozwanego Portu Lotniczego [...] Sp. z o.o. w P. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 listopada 2016 r., którym zasądzona została na rzecz powodów M.J. i M.J. kwota 133 517,17 złotych z odsetkami ustawowymi, oddalone powództwo w pozostałej części oraz rozstrzygnięte koszty postępowania. Zasądzona kwota stanowiła naprawienie szkody wyrządzonej przez pozwane lotnisko wskutek powodowanych uciążliwości, w szczególności przez obniżenie wartości nieruchomości, której powodowie są właścicielami.

W wyniku rozpoznania apelacji pozwanego Sąd drugiej instancji uznał za prawidłowe poczynione ustalenia faktyczne oraz oceny prawne, wskazując na prawidłowe i wyczerpujące rozważenie wszystkich okoliczności i dowodów ujawnionych w toku postępowania. Zostało ono przeprowadzone wnikliwie i starannie, nie wykraczając poza granice swobodnej oceny dowodów, wynikającej z art. 233 k.p.c. Uznał w szczególności za zbędne przeprowadzanie dowodu z kolejnej opinii biegłego, w zasadzie tylko dlatego, że pozwana była niezadowolona z dotychczasowych opinii. Z tych względów apelacja została oddalona z zasądzeniem kosztów postępowania na rzecz powodów.

W skardze kasacyjnej strona pozwana zaskarżyła wyrok Sądu drugiej instancji w części zasądzającej odszkodowanie (pkt 1), tzn. w zakresie w jakim oddalona została apelacja pozwanego, a więc co do kwoty 67 710 złotych z odsetkami, z tytułu odszkodowania za spadek wartości nieruchomości. Skarżąca zarzuciła Sądowi naruszenie art. 157 ust. 1 w związku z art. 157 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w związku z art. 278 § 1 w związku z art. 380 k.p.c. przez ich niezastosowanie. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z zasądzeniem kosztów postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi powodowie wniesli o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398 § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazana jest oczywista zasadność skargi. Zdaniem skarżącego ma ona wynikać z niewykorzystania przez Sąd drugiej instancji możliwości weryfikacji operatu szacunkowego przedstawionego w sprawie przez biegłego, w związku z licznymi uwagami merytorycznymi zgłaszanymi w toku postępowania przez stronę pozwaną. Jednakże kwestia ta była już przedmiotem analiz Sądu Najwyższego, także w sprawach z udziałem tego samego pozwanego. Wyjaśnione zostało, z czym należy się zgodzić, że zastosowanie powołanych przez skarżącego przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami należy do wyłącznej kompetencji sądu rozpoznającego sprawę w ramach ustalenia stanu faktycznego i oceny dowodów (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2010 r., III CSK 153/10 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2017 r., II CSK 450/16). W postanowieniu w sprawie II CSK 450/16 Sąd Najwyższy odwołał się do licznych innych orzeczeń zapadłych z udziałem pozwanego w związku z roszczeniami przeciwko niemu o odszkodowanie. Zauważyć ponadto należy, że skarżący zakłada, iż dodatkowa weryfikacja wyceny doprowadziłaby do uznania jego argumentacji, a to stanowi tylko przypuszczenie, wątpliwe w okolicznościach sprawy. W każdym razie nie stanowi to wystarczającego uzasadnienia dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, w sytuacji gdy jest to nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnego orzeczenia sądowego, a podstawą do przyjęcia tej skargi miałyby być oczywista jej zasadność skargi, która tą drogą nie została zupełnie wykazana.

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

a.1.